

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **A. W.**

skazanego z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 16 kwietnia 2025 r.

kasacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 30 stycznia 2024 r., sygn. akt IX Ka 1204/23,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie

z dnia 20 stycznia 2023 r., sygn. akt IV K 976/22,

**1. uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w Warszawie do ponownego rozpoznania w
postępowaniu odwoławczym,**

2. zarządza zwrot oskarżonemu wniesionej opłaty od kasacji.

Kazimierz Klugiewicz

Eugeniusz Wildowicz

Zbigniew Puskarski

UZASADNIENIE

A. W. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 20 stycznia 2023 r., sygn. akt IV K 976/22, na karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono mu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, za to, że w dniu 13 kwietnia 2022 r. w W. przy ul. K., wbrew przepisom ustawy posiadał wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą znaczną ilość środków odurzających i substancji psychotropowych, tj. za czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Wyrokiem tym ponadto orzeczono przepadek przedmiotów, stanowiących dowody rzeczowe w sprawie oraz zobowiązano oskarżonego do zwrotu A. L. przedmiotu wymienionego w wykazie dowodów rzeczowych nr [...].

Sąd Okręgowy w Warszawie, po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego, wyrokiem z dnia 30 stycznia 2024 r., sygn. akt IX Ka 1204/23, utrzymał w mocy wyrok Sądu I instancji.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego, który zaskarżył go w całości oraz zarzucił rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie prawa procesowego, a mianowicie przepisu art. 117 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 450 § 3 k.p.k. i art. 374 § 1 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. oraz art. 6 k.p.k., polegające na uznaniu, że zawiadomienie o terminie rozprawy odwoławczej zaplanowanej w dniu 30 stycznia 2024 r., awizowane i nieodebrane przez oskarżonego, zostało mu prawidłowo doręczone i wystąpiły tym samym warunki do rozpoznania sprawy w tym dniu pod jego nieobecność, podczas gdy korespondencję tę wysłano na błędny adres, niebędącym adresem do doręczeń oskarżonego A. W. , co w konsekwencji skutkowało uniemożliwieniem mu wzięcia udziału w rozprawie odwoławczej w sytuacji, gdy nie został on o niej należycie powiadomiony przez Sąd II Instancji.

Podnosząc powyższe, obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Warszawie do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację obrońcy, prokurator wniósł o jej uwzględnienie oraz uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi II instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, a zatem podlega rozpoznaniu i uwzględnieniu na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

W postępowaniu przed Sądem odwoławczym doszło do rażącego naruszenia przysługującego oskarżonemu prawa do obrony w związku z niezawiadomieniem go o terminie rozprawy apelacyjnej. Uchybienie to ma charakter rażący i mogło wywrzeć istotny wpływ na treść zaskarżonego kasacją wyroku, tym bardziej że w rozprawie przed Sądem Okręgowym nie brał udziału także obrońca oskarżonego. W ten sposób strona, która wniosła środek odwoławczy nie była reprezentowana podczas rozprawy przed Sądem Okręgowym w dniu 30 stycznia 2024 r., kiedy to zapadł wyrok kończący postępowanie w sprawie.

A.W., przesłuchiwany w toku śledztwa w charakterze podejrzanego, podał jako swój adres zamieszkania a zarazem adres do doręczeń: ul. K. XX-XXX W. Na rozprawie przed Sądem I instancji w dniu 18 października 2022 r. wskazał jako swój aktualny adres inne miejsce: ul. K., YY-YYY W.1. i na ten zmieniony adres, od czasu opuszczenia przez skazanego Aresztu Śledczego, wysyłana była do niego wszelka korespondencja sądowa.

Również Sąd II instancji wysłał na powyższy (zmieniony) adres zawiadomienie o pierwszym terminie rozprawy odwoławczej, zaplanowanej na dzień 9 stycznia 2024 r., równolegle wysyłając je także na wcześniej podany przez oskarżonego adres: ul. K., XX-XXX W.

Jednakże już wysyłając zawiadomienie o kolejnym terminie rozprawy – zaplanowanym na dzień 30 stycznia 2024 r. - Sąd Okręgowy nadał je tylko na jeden z podanych wcześniej adresów - historycznie pierwszy, mimo że został zmieniony przez oskarżonego w toku postępowania pierwszoinstancyjnego. Korespondencja ta, skierowana na adres: ul. ul. K., XX-XXX W, nie została podjęta przez adresata i po dwukrotnym jej awizowaniu została zwrócona do Sądu. Na rozprawie odwoławczej w dniu 30 stycznia 2024 r. Sąd II Instancji, na podstawie art. 133 § 1 i 2 k.p.k., uznał zawiadomienie dla oskarżonego A. W. za doręczone.

Słusznie podnosi w kasacji obrońca, że wysłanie oskarżonemu zawiadomienia o rozprawie na inny adres, aniżeli ten wskazany przez niego do doręczeń, nie uprawnia sądu do przeprowadzenia rozprawy odwoławczej pod jego nieobecność, skoro strona nie została poinformowana o terminie i miejscu rozprawy. Wprawdzie

oskarżony ma prawo, a nie obowiązek brania w niej udziału, niemniej niepoinformowanie go o terminie czynności procesowej, w której może brać udział, przysługujące mu uprawnienie unicestwienia. Z tego też względu, zgodnie z treścią przepisu art. 450 § 3 k.p.k. *a contrario*, niestawiennictwo nienależycie zawiadomionych o terminie rozprawy odwoławczej stron, obrońców lub pełnomocników tamuje rozpoznanie sprawy – co nie miało miejsca w analizowanym przypadku.

W świetle powyższych okoliczności uprawniony jest wniosek, że w postępowaniu odwoławczym doszło do sygnalizowanego w kasacji naruszenia prawa A. W. do obrony w związku z niezawiadomieniem go o terminie rozprawy apelacyjnej zaplanowanej na dzień 30 stycznia 2024 roku i przeprowadzeniem przez Sąd II Instancji rozprawy pod jego nieobecność.

Wobec powyższego konieczne było uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, celem przeprowadzenia postępowania odwoławczego przez Sąd Okręgowy w Warszawie po raz kolejny, w sposób umożliwiający oskarżonemu i jego obrońcy wzięcie udziału w rozprawie.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku. O zwrocie oskarżonemu opłaty od kasacji rozstrzygnięto na podstawie art. 527 § 4 k.p.k.

[J.J.]

[a.ł]

Kazimierz Klugiewicz Eugeniusz Wildowicz Zbigniew Puskarski